Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	9Co/140/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6120386086
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Huszár
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2023:6120386086.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: N. I., trvale bytom T. XXXX/XX, H. H., proti žalovanej: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, Š., štátny občan SR, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 12, IČO : 47 238 526, o zaplatenie 72.000,- €, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/3/2021-398 zo dňa 17. máj 2022, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (výrok II.) potvrdzuje s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 72.000,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) potvrdzuje.

Odvolanie žalovanej proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania (výrok I.) odmieta.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že : I. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia dedičského konania po nebohej I.T. I., narodenej dňa XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX. II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 72.000,- € na bankový účet žalobcu IBAN G.Y. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. III. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov konania.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami čl. 2 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 228 ods. 1, ods. 2, § 230, § 217 C.s.p., § 451 ods. 1, ods. 2, § 456 , § 457, § 107 ods. 3, § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že predmetom konania bol nárok pôvodného žalobcu, ako kupujúceho na vydanie bezdôvodného obohatenia, kúpnej ceny, dohodnutej v písomne uzatvorenej so žalovanou dňa 22.10.2014 zmluve o prevode vlastníctva bytu vo výške 72.000,- €, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, vydanie prospechu z neplatnej zmluvy. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 22.10.2014 uzavreli písomnú zmluvu o prevode vlastníctva (byt č. XX, X posch., v bytovom dome súp. č. XXXX, so spoluvlastníckym podielom k pozemku a priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu, zapísaný na LV č. XXXX k. ú. H. - Mestská časť T. I.) a žalovaná nerozporovala ani tvrdenie žalobcu o vyplatení jej celej kúpnej ceny žalobcom vo výške 72 000,- €. Aktívna a pasívna vecná legitimácia strán sporu v tomto konaní bola splnená tým, že stranami sporu boli zmluvné strany kúpnej zmluvy, uzatvorenej dňa 22.10.2014. Otázku absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu, v zmysle zásady, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má, po posúdení absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi I. I., ako predávajúcou a žalovanou, ako kupujúcou, zo dňa 03.07.2014 podľa §

39a Občianskeho zákonníka posúdil Krajský súd v Bratislave v konaní pod sp. zn. 16Co/165/2018 ako otázku predbežnú vo vzťahu k právnemu nároku I. I. ako žalobkyne v konaní o určení vlastníckeho práva k predmetu prevodu a na tomto základe aj rozhodol zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi (tam žalovaný 2./), nakoľko mu v čase rozhodovania súdu podľa zápisu vlastníckeho práva na LV č. XXXX svedčila pasívna vecná legitimácia. Vzhľadom na záväznosť právoplatných súdnych rozhodnutí v konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 12C/96/2015, obranu žalovanej o nemožnosti rozhodovať o určovacej žalobe a o nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, súd vyhodnotil ako účelovú a zavádzajúcu. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor záznamom v roku 2021 pod č. Z-5428/2021, podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona vykonal zmenu zápisu na liste vlastníctva v súlade s rozhodnutím súdu, ako štátneho orgánu, čím bol realizovaný výkon (vykonateľnosť) práve žalovanou označeného výroku č. III. rozhodnutia odvolacieho súdu (rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 16Co/165/2018-405, právoplatného dňa 13.8.2020). Týmto záznamom sa obnovilo vlastnícke právo I. I.. Keďže teda išlo v prípade zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.10.2014 o absolútne neplatný právny úkon, nastal stav predpokladaný cit. ust. § 457 Občianskeho zákonníka.

1.2. Súd prvej inštancie poukázal na povinnosť obojstranne si vrátiť plnenia, ktorý ide v režime § 457 Občianskeho zákonníka, ide o tzv. synalagmatický záväzok, kedy požiadavka jednej zmluvnej strany, aby jej bolo druhou zmluvnou stranou vrátené plnenie, ktoré jej poskytla, môže uspieť len ak je žiadateľom navonok deklarovaná aj pripravenosť vrátiť to, čo na základe takejto zmluvy obdržal od druhej strany o sám. Ak ide o žalobu, musí sa tento záväzok premietnuť do znenia žalobného návrhu (uznesenie NS ČR sp. zn. 23Cdo 2325/2013). Už skoršia judikatúra (R 4/1988) vyvodila, že účastník neplatnej zmluvy si splní povinnosť vrátiť prijaté plnenie podľa § 457 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vydá vec poškodenému, t. j. vlastníkovi. Kupujúci z neplatnej zmluvy tým, že vec nevydá účastníkovi zmluvy, ale priamo vlastníkovi, splní povinnosť vydať vec vlastne za predávajúceho a tým súčasne splní aj svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo synalagmatického záväzku voči predávajúcemu, ktorý nie je vlastníkom prevádzanej veci (rozsudok NS ČR 25 Cdo 2432/99 zo dňa 25.5.2000, uznesenie NS ČR 25 Cdo 663/2005 zo dňa 31.1.2007). Z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka síce vyplýva nutnosť vyjadrenia synalagmatického záväzku v žalobnom petite, avšak žalobca ku dňu tohto rozhodnutia plnením, prijatým od žalovanej z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu už nedisponuje, k vydaniu plnenia z neplatného právneho úkonu žalobcom ku dňu tohto rozhodnutia už došlo spätným záznamom vlastnícke práva I. I. (pôvodnej vlastníčky) k predmetu zmluvného prevodu v katastri nehnuteľnosti záznamom v roku 2021. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, ak právoplatné súdne rozhodnutie na vykonanie v katastri nehnuteľností orgánu katastra predložil žalobca, ako tvrdila v konaní žalovaná. Preto zostala už len povinnosť žalovanej vydať žalobcovi plnenie, ktoré z absolútne neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu od pôvodného žalobcu prijala, teda kúpnej ceny vo výške 72.000 €.

1.3. Súd prvej inštancie sa ďalej musel vysporiadať s námietkou premlčania. Ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo zavedené do Občianskeho zákonníka novelou č. 131/1982 Zb., pričom z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že toto ustanovenie bolo zakotvené do právneho poriadku práve z dôvodu, že dovtedajšia právna prax čelila radu ťažkostí, vyplývajúcich z toho, že najmä u neplatných, alebo zrušených kúpnych zmlúv nebolo vydanie veci uplynutím času pre nepremlčateľnosť vlastníckeho práva ohrozené, zatiaľ čo podľa doslovného znenia zákona právo na vydanie peňažného plnenia premlčaniu podliehalo. Ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka dopadá na prípady vzájomných záväzkov vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej či zrušenej zmluvy (§ 457 Občianskeho zákonníka), keď na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčí (napr. právo na peňažné plnenie) a na druhej strane nepremlčateľné právo (napr. vlastnícke právo), uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/15/2019 zo dňa 26.2.2020. Kupujúci z neplatnej zmluvy tým, že vec vydá priamo vlastníkovi, splní povinnosť vydať vec za predávajúceho a aj povinnosť voči predávajúcemu, ktorý nie je vlastníkom veci. Keďže vlastnícke právo sa nepremlčuje, nemôže predávajúci ani kupujúci uplatniť námietku premlčania (rozhodnutie NS ČR 28Cdo/3041/2010). Dôsledkom absolútne neplatnej kúpnej zmluvy je vznik synalagmatického záväzku v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka dopadá na všetky prípady, kde synalagmatický vzťah vznikol zo zákona (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 31Cdo/2250/2009, R 32/2011). Vzhľadom na splnenie povinnosti žalobcom vydania veci, nadobudnutej z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu od žalovanej ku dňu tohto rozhodnutia, nebolo namieste vyjadrenie synalagmatického záväzku vzájomného vrátenia si plnení v žalobnom petite a súčasne, vzhľadom na nepremlčateľnosť vlastníckeho práva, keď žalobca z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu nadobudol od žalovanej vlastnícke právo,

ktoré sa nepremlčuje, žalovaná sa nemohla úspešne dovolať premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (prijatého od žalobcu peňažného plnenia). V tejto súvislosti potom tvrdenie žalovanej kedy sa žalobca subjektívne najskôr mohol dozvedieť o neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu bola irelevantné. Rovnako tak obrana žalovanej o odstúpení žalobcu od zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 4.6.2015 nebola spôsobilá privodiť jej úspech, nakoľko základným predpokladom možnosti odstúpenia od zmluvy je skutočnosť, že zmluva, od ktorej má byť odstúpené, je platná. Ak zmluva platná nie je, nie je možné ju ani zrušiť prostredníctvom odstúpenia od zmluvy. Rovnako bezpredmetné, nemajúce spôsobilosť privodiť žalovanej úspech v konaní, bolo tvrdenie o mimosúdnych rokovaniach s I. I. počas vedenia súdneho konania na Okresnom súde Bratislava III., v súvislosti s ktorým tvrdením žalovaná navrhla (procesne neúplným, neurčitým návrhom) výsluch právneho zástupcu I. I.j, ktorý ju mal zastupovať v konaní na Okresnom súde Bratislava III.

1.4. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že sa musel vysporiadať aj s návrhom žalovanej na prerušenie tohto konania do skončenia dedičského konania po nebohej I. I., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa 21.02.2022, ktorý zamietol, nakoľko nezistil z tvrdení žalovanej o dôvodoch, pre ktoré navrhuje konanie prerušiť, splnenie podmienok na prerušenie konania v zmysle § 164 C.s.p., keďže v žalovanou označenom exekučnom konaní o vymoženie trov žalovanej, ako úspešnej strany v spore, vedenom na okresnom súde Bratislava III. sp. zn. 12C/96/2015, ale ani v civilnom konaní (o vrátenie kúpnej ceny 60 000,- € z neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 3.7.2014) sa nerieši otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní (o vrátenie kúpnej ceny z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.10.2014).

1.5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., teda podľa pomeru úspechu, teda plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že predmetom konania je zaplatenie sumy 72.000,- €, a to titulom bezdôvodného obohatenia z dôvodu vyslovenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi žalovanou a predávajúcou pani I., následkom čoho bol absolútne neplatný aj právny úkon kúpnej zmluvy medzi pôvodným žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou. Výrok zodpovedajúci tomuto právnemu stavu bol vyslovený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, pod č. k. 12C/96/2015 zo dňa 04.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, pod č. k. 16Co/165/2018 zo dňa 30.06.2020 právoplatným dňa 13.08.2020. K tomuto dátumu bolo nesporné, že právny úkon kúpnej zmluvy medzi pani I. a žalovanou v tomto konaní bol v rámci vyššie uvedeného konania prejudiciálne posúdený ako absolútne neplatný, a to od samého počiatku, tak isto ako ja nesporné to, že o tejto skutočnosti sa žalovaná a pôvodný žalobca dozvedeli najskôr ku dňu 13.08.2020. V rámci vzťahov medzi žalobcom a žalovanou dochádzalo k pokusom na usporiadanie vzájomných vzťahov medzi nimi, keďže pani I.Á., ako predávajúca bytu, odmietla vydať žalovanej v tomto konaní, ako kupujúcej byt, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy. Pôvodný žalobca si bol vedomý tejto situácii následne odkúpil od žalovanej byt, pričom vedel, že žalobcom odkupovaný byt nie je v dispozičnej sfére žalovanej. Žalobca zaslal žalobkyni dňa 04.06.2015 odstúpenie od kúpnej zmluvy a zároveň ju výslovne vyzval na vrátenie kúpnej ceny na účet uvedený v odstúpení od kúpnej zmluvy. Je zrejmé, že žalobca učinil úkon odstúpenia od zmluvy v čase, keď nebolo zrejmé, že kúpna zmluva medzi pani I. a žalovanou a následne medzi sporovými stranami v tomto konaní je absolútne neplatným právnym úkonom. Premlčacia doba teda začala plynúť po márnom uplynutí lehoty na plnenie uvedenej v jeho odstúpení od kúpnej zmluvy, od ktorej v čase keď táto nebola vyhlásená za neplatnú platne odstúpil. Súd prvej inštancie zámerne dezinterpretoval prostriedky procesnej obrany žalovanej, keď v bode 21 odôvodnenia svojho rozhodnutia zámerne deformoval prednes právneho zástupcu žalovanej a tento interpretoval tak, že právny zástupca žalovanej odvíja plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty na uplatnenie nároku z absolútne neplatného právneho úkonu a nie od plynutia lehoty na vydanie peňažného plnenia začínajúceho z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy. Žalovanej bolo zrejmé, že vlastnícke právo sa nepremlčuje a v prípade, že právny úkon kúpnej zmluvy, ktorú uzatvorila s pani I. bol vyhodnotený ako absolútne neplatný podľa výroku Krajského súdu, nie je možné z dôvodu nepremlčateľnosti vlastníckeho práva uplatňovať plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty na vydanie predmetu kúpy. Na druhej strane to bol žalobca, ktorý si titulom odstúpenia od kúpnej zmluvy uplatnil u žalovanej nárok na peňažné

plnenie, a to ešte v roku 2015, t. j. v čase, keď kúpna zmluva nebola ohrozená neplatnosťou a nárok na jeho peňažné plnenie podlieha plynutie premlčacích lehôt a to jednak subjektívnych ako aj objektívnych lehôt. Napriek pripojeniu spisu bývalého Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 12Co/96/2015 v spojení so spisom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/165/2018, vec nesprávne právne posúdil, resp. základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaná nerozporovala, že prevzala od žalobcu kúpnu cenu, avšak namieta nezákonnosť rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, keďže je odignorovaná povinnosť vo vzťahu k absencii povinnosti synalagmatického plnenia. Súd prvej inštancie zásadným spôsobom odignoroval práva žalovanej a naopak tieto priznal v súlade s § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka iba žalobcovi, pretože podľa názoru žalovanej pri konaní a rozhodovaní v tejto veci nerešpektuje právo žalovanej na synalagmatické plnenie konala súd v rozpore s článkom 2 ods. 1 C.s.p. Nevysporiadaním sa s právom na synalagmatické plnenie žalovanej v tomto konaní bol narušený princíp právnej istoty žalovanej. Žalovaná poukazovala v konaní pred súdom prvej inštancie na situáciu, ktorá vznikla v dôsledku absencie výroku povinnosti synalagmatického plnenie pre pani I. v základom konaní pred Okresným súdom Bratislava II v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, kde je zrejmé, že absencia výroku synalagmatického plnenia v prospech žalovanej v tomto konaní spôsobila stav, že z dôvodu vyslovenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy medzi žalovanou a pani I., pani I. získala nehnuteľnosť, bez povinnosti vrátiť kúpnu cenu žalovanej. Žalobca získal nárok na vrátenie 72.000,- € titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré sa mu s poukazom na § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepremlčalo, a to ani so zreteľom na jeho odstúpenie od kúpnej zmluvy so žalovanou a žalovaná by sa dostala pri takomto odôvodnení a rozhodnutí súdu prvej inštancie do absolútnej priepasti právnej neistoty, čo je v rozpore s čl. 2 ods. 1,2,3 C.s.p., kde súd prvej inštancie svojím rozhodnutím poprel právnu istotu na základe ktorej môže žalovaná legitímne očakávať, že jej spor bude rozhodnutý spravodlivo, tak isto súd prvej inštancie v tomto prípade neprihliadal na skutkové a právne osobitosti prípadu, pričom je zrejmé, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dôkladne a presvedčivo neodôvodnil a namiesto dôkladného a presvedčivého odôvodnenia uchýlil k dezinterpretácii procesnej obrany právneho zástupcu žalovanej, tak ako to vyplýva z bodov 21. a 24., 31. odôvodnenia rozsudku, kde jednoduchým porovnaním zvukového záznamu z pojednávaní bude zrejmé, že žalovaný premlčanie nároku žalobcu neodvíjal od plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty z absolútne neplatnej zmluvy, ale od plynutia lehoty z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou ešte v roku 2015. Žalovaná rozporuje moment vzniku nároku žalobcu na peňažné plnenie voči žalovanej, a to, či týmto momentom bolo jeho odstúpenia od kúpnej zmluvy z roku 2015, alebo vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy za použitia ustanovení § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré pri absencii výroku o povinnosti synalagmatického plnenia súd bez akéhokoľvek zdôvodnenia rozdielne aplikoval na žalobcu a žalovanú.

2.1. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie tak ako vyplýva, z napadnutého výroku o zamietnutí návrhu žalovanej na prerušenie konania do skončenia dedičského konania po nebohej I.T. I. a neprijatím návrhu na vykonanie dôkazov, z ktorých je zrejmé odstúpenie žalobcu od kúpnej zmluvy so žalovanou narušil závažným spôsobom právo žalovanej na spravodlivý proces a výrazným spôsobom naštrbil princíp právnej istoty žalovanej s poukazom na čl. 2 ods. 1, 2, 3 C.s.p.. Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania je odôvodnený veľmi vágne, nezrozumiteľne a neurčito, naviac keď nie je možné sa stotožniť s tým, že v konaní o vrátenie kúpnej ceny 60.000,- €, ktoré vedie žalovaná proti pani I., resp. proti jej právnym nástupcom. Odôvodnenie v bode 51. napádaného rozsudku považuje za arbitrárne, nemá vnútornú logiku, je nezrozumiteľné a rozporné a popiera právnu istotu žalovanej ako aj jej právo na synalagmatické plnenie pričom je zrejmé, že otázka povinnosti synalagmatického plnenia sa podľa bodu 47. odôvodnenia rozsudku týka všetkých prípadov, kde právny vzťah vznikol a teda táto otázka má právny význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a preto bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie vyhodnotiť požiadavku na prerušenie konania za legitímnu, resp. vysporiadať sa s ňou náležitým a presvedčivým spôsobom, čo sa však nestalo.

2.2. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, pretože bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ a to najmä s poukazom na nevykonanie relevantných navrhnutých dôkazov, pričom vyslovujeme presvedčenie, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil potenciálnu relevanciu navrhovaného dôkazu, a teda aj prípustnosť jeho vykonania tým, že zamietol návrh na vykonanie dôkazu podľa nášho názoru spôsobilého priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a to vo vzťahu k navrhnutému dôkazu odstúpenia od kúpnej zmluvy žalobcu a žalovanej, pretože v čase odstúpenia od kúpnej zmluvy, nebola

kúpna zmluva vyhlásená za absolútne neplatnú, a teda nárok na prípadné peňažné plnenie žalobcu od žalovanej sa začal odpočítavať od plynutia tejto lehoty. Je nespochybniteľné, že súd prvej inštancie má dozaista vo svojich záveroch nespochybniteľnú pravdu. Je však potrebné sa vysporiadať s tým, v akom čase žalobca vykonával úkon odstúpenia od kúpnej zmluvy so žalovanou, ak by k takémuto odstúpeniu pristúpil s vedomosťou o súdom určenej neplatnosti takejto kúpnej zmluvy bolo by takéto konanie žalobcu nelogické a nadbytočné. Na druhej strane súd vôbec neposudzoval konanie žalobcu v reálnom čase, t. j. v roku 2015 kedy žalobca tento úkon s plnou vážnosťou vykonal, a to v presvedčení, že jeho zmluva je platná a domáhal sa odstúpenia od kúpnej zmluvy a vrátenia peňažného plnenia od žalovanej. Je teda namieste zamyslieť sa nad tým, a to bez ohľadu na neplynutie lehoty v súvislosti s neprelmčaním vlastníckeho práva, či žalobcovi nezačala plynúť lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia právne márnym uplynutím lehoty na peňažné plnenie, ktorú určil žalovanej svojím odstúpením od kúpnej zmluvy s ňou, keď aj z vykonaného dokazovania a z tvrdenia samotného žalobcu je zrejmé, že žalobca sa až do času rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave chcel dostať buď z bytu, alebo peniazom a vykonával v tomto smere všetky možné aj nemožné aktivity. Právna ochrana, ktorú žalobcovi napriek jeho aktivitám poskytol Krajský súd v Bratislave a aj súd prvej inštancie svojím konaní, keď odignoroval povinnosť synalagmatických plnení na všetky prípady, kde synalagmatický vzťah vznikol zo zákona, dáva pocit úplnej právnej neistoty žalovanej, ktorá vníma rozhodnutie a vyhodnotenie súdu prvej inštancie v jej veci v tomto konaní ako porušenie čl. 2 ods. 1, 2, 3 C.s.p., a to naviac bez dôkladného presvedčivého odôvodnenia, ktoré by rezultovalo odôvodnenie jej postavenia, do ktorého ju zaradil súd prvej inštancie, čo však žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedočítala. Žalovaná poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 41Cob/70/2021 zo dňa 19.01.2022

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril pôvodný žalobca, ktorý uviedol, že považuje tvrdenia žalovanej za klamlivé až zavádzajúce, nakoľko bolo v rámci súdneho konania v tejto veci jednoznačne preukázané, že list vlastníctva č. 2912 evidovaný Okresným súdom Bratislava, katastrálnym odborom, okres Bratislava III, k. ú. Nové mesto bola zapísaná poznámka P320/15 v znení „Poznamenáva sa začatie súdneho konania vo veci určenia neplatnosti právneho úkonu na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/96/2015 na základe potvrdenia súdu o prijatí žaloby zo dňa 11.02.2015“. O tejto poznámke sa žalobca dozvedel až keď si bol vybrať originál listu vlastníctva slúžiaceho na právne úkony. Predtým však žalobca uhradil podľa kúpnej zmluvy žalovanej sumu 12.000,- € dňa 22.10.2014 a dňa 25.11.2014 po povolení vkladu do katastra nehnuteľnosti bezhotovostným vkladom uhradil žalovanej sumu vo výške 60.000,- €. Uhradenie súm nie je medzi stranami sporné. Až následne dňa 04.06.2015 žalobca písomne odstúpil od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 22.10.2014 a výzvou na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 24.06.2015 sa domáhal vrátenia preukázateľne vyplatenej kúpnej ceny vo výške 72.000,- € s tým, že žalobca bol ochotný po vrátení kúpnej ceny na vlastné náklady zabezpečiť spätný prevod nehnuteľnosti na osobu žalovanej. Odo dňa 22.10.2014 žalobca nedisponuje ani bytom, ani peniazmi vynaloženými na kúpu nehnuteľnosti. Prevzatie kúpnej ceny bolo potvrdené aj žalovanou na pojednávaní dňa 17.05.2022. Súd prvej inštancie mal v konaní pripojený spis bývalého Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 12C/96/2015 v spojení so spisom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 16Co/165/2018, s ktorými sa dôkladne oboznámil a vec, ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania správne právne posúdil a dospel ku správnym skutkovým zisteniam odôvodňujúcich zákonné rozhodnutie vo veci samej. Žalobca svoju povinnosť vydať plnenie splnil tým, že vrátil vec pôvodnému vlastníkovi. Žalobca teda žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, kúpnej ceny 72.000 €, ktorú preukázateľne vyplatil žalovanej. Žalobca je názoru, že zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, naopak sa domnieva, že žalovaná svojim konaním a návrhmi na doplnenie dokazovania nemajúcimi oporu v skutkovom a právnom stave veci umelo a bezdôvodne predlžuje súdne konanie. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zákonne vykonaných dôkazov, tieto správne právne posúdil a vyslovil záver, o ktorom neexistujú odôvodnené pochybnosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúcim spôsobom riadne a skutkovo odôvodnené a vo svojom obsahu zodpovedá na všetky námietky žalovanej uvedené v odvolaní. S rozhodnutím súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožňuje a navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalovaná v replike uviedla, že zotrváva na svojich tvrdeniach. Ona taktiež ako žalobca nedisponuje bytom ani peňažnými prostriedkami z dôvodu absencie výroku synalagmatického plnenia pre pani I.. Pani I. získala predmetnú nehnuteľnosť, a to bez povinnosti vrátiť kúpnu cenu žalovanej. Súd prvej inštancie vytvoril stav absolútnej právnej neistoty, keď žalobcovi priznal nárok na vrátenie finančnej sumy vo výške 72.000,- € titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré sa mu naviac s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepremlčalo. Súd prvej inštancie poprel právnu istotu

na strane žalovanej, ktorá legitímne očakávala, že jej spor bude rozhodnutý spravodlivo. Súd prvej inštancie nebral na zreteľ a ani neprihliadal na skutkové a právne osobitosti daného prípadu, pričom ak by sa tak stalo tak by rozhodnutie súdu prvej inštancie napĺňalo náležitosti v zmysle ustanovenia § 220 C.s.p., podľa ktorého má byť rozhodnutie súdu dôkladne a presvedčivo odôvodnené. Premlčanie nároku žalobcu súd prvej inštancie neodvíjal od plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby z absolútne neplatnej zmluvy, ale od plynutia lehoty z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami. Žalovaná poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 265/5. Súd prvej inštancie pritom ani nepripustil vykonanie listinných dôkazov navrhnutých žalovanou, a to práve doloženie odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu zo dňa 04.06.2015 ako aj následnej komunikácie týkajúcej sa odstúpenia, pričom je nepochybné, že sa jedná o vec majúcu právny i skutkový význam pre prebiehajúceho. Žalovaná poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.decembra 1994, séria A, č. 303-A. Na právne posúdenie momentu vzniku nároku žalobcu na peňažné plnenie, voči žalovanej, a to či týmto momentom bolo jeho odstúpenie od kúpnej zmluvy z roku 2015, alebo vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy za použitia ustanovenia § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré pri absencii výroku o povinnosti synalagmatického plnenia súd bez akéhokoľvek zdôvodnenia rozdielne aplikoval na žalobcu a žalovanú, pričom ak sa súd vysporadúva s argumentáciou strany konania, nemôže ju odmietnuť len pre nesprávnosť, ale musí uviesť v čom konkrétne táto nesprávnosť spočíva.

5. Žalobca nevyužil svoje právo a dupliku nepodal.

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 8.2.2023 a postúpeným odvolaciemu súdu dňa 16.2.2023 pôvodný žalobca BOKA International, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Povstalecká cesta 5735/67A, IČO: 36 044 431 navrhol, aby súd pripustil zmenu strany sporu - žalobcu na N.na I., trvale bytom T. XXXX/XX, H. H. z dôvodu, že žalobca ako postupca a N. I. ako postupník súčasne uzavreli dňa 15.12.2022 Zmluvu o postúpení pohľadávky predmetom ktorej je pohľadávka, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Súčasťou predmetného podania bola Zmluva o postúpení pohľadávky i súhlas N. I.Ľ. so svojim vstupom do konania na strane žalobcu. Odvolací súd uznesením č.k. 9Co/140/2022-453 zo dňa 17.2.2023 pripustil vstup N. I., trvale bytom T. XXXX/XX, H. H. do konania na miesto doterajšieho žalobcu BOKA International, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Povstalecká cesta 5735/67A, IČO: 36 044 431.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu t.j. v celom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné čo sa týka vyhovujúceho výroku (výrok I.) a v závislého výroku o náhrade trov konania (výroky III.) a jej odvolanie proti výroku, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I.) je potrebné odmietnuť.

8. Predmetom tohto konania bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 72.000 € z dôvodu neplatnej kúpnej zmluvy. Pôvodný žalobca so žalovanou uzavrel dňa 22.10.2014 kúpnu zmluvu, ktorou previedla žalovaná na pôvodného žalobcu vlastnícke právo k nehnuteľnosti, byt č. XX, X. posch., v bytovom dome súp. č. XXXX, so spoluvlastníckym podielom k pozemku a priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu, zapísaný na LV č. XXXX k. ú. H. - Mestská časť T. I.. Pôvodný žalobca žalovanej vyplatil kúpnu cenu v celkovej výške 72.000 €. Na základe predmetnej kúpnej zmluvy bol do katastra nehnuteľností zapísaný vkladom ako vlastník pôvodný žalobca. V konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/96/2015 o určenie vlastníckeho práva k vyššie uvedenej nehnuteľnosti, kde na strane žalobcu vystupovala p. I. a na strane žalovaných bola žalovaná v tomto konaní a pôvodný žalobca, bolo rozhodnuté v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 16Co/165/2018, že vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je p. I.. Súdy v predmetnom konaní rozhodli o predbežnej otázke a vyhodnotil kúpnu zmluvu medzi p. I. a žalovanou za absolútne neplatnú a p. I. bola na základe rozhodnutí vydaných vo vyššie uvedených konaní bola opätovne zapísaná ako vlastníčka ako predmetnej nehnuteľnosti. Vo vlastníctve pôvodného žalobcu sa nenachádzala ani predmetná nehnuteľnosť a nebola mu vrátená kúpna cena.

9. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť

len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.1. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9.2. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9.3. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

9.4. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietať.

10. Po oboznámením sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmavanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval vyššie uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery o dôvodnosti žaloby, keď dospel k správnym právnym záverom, že žalovaná sa na žalobcu bezdôvodne obohatila, keď získala majetkový prospech plnením z neplatného právneho úkonu. Rovnako dospel súd prvej inštancie k správnym právnym záverom, že vzhľadom na splnenie povinnosti pôvodným žalobcom vydania veci, nadobudnutej z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu od žalovanej ku dňu tohto rozhodnutia, nebolo namieste vyjadrenie synalagmatického záväzku vzájomného vrátenia si plnení v žalobnom petite a súčasne, vzhľadom na nepremlčateľnosť vlastníckeho práva, keď žalobca z neplatnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu nadobudol od žalovanej vlastnícke právo, ktoré sa nepremlčuje, žalovaná sa nemohla úspešne dovolať premlčania nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (pozri odsek 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Súd prvej inštancie vyššie prijaté právne závery primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

11. K námietkam žalovanej týkajúcich sa synalagmatického vzťahu odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že synalagmatický záväzok vyplýva priamo zo zákona (§ 457 Občianskeho zákonníka); jeho obsahom je vzájomná povinnosť účastníkov vrátiť druhému všetko, čo podľa zmluvy dostal; vzájomná viazanosť plnenia preto musí byť vyjadrená aj v petite žaloby; ak to tak nie, nemôže súd žalobe vyhovieť (R 26/1975, R 1/1979). Uvedené závery vyplývajú zo stabilizovanej súdnej praxe ako aj právnej teórie a sú podporené rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR (uznesenie sp. zn. I. ÚS 119/2014, zo dňa 19.3.2014) a Najvyššieho súdu SR (rozsudok zo dňa 26.02.2009, sp. zn. 3Cdo/115/2008). Odvolací súd má zato, že v danej veci nie je dôvodná námietka absencie synalagmatického záväzku v petite, nakoľko v čase podania žaloby, nemal pôvodný žalobca možnosť vydať žalovanej predmetný byt, nakoľko v danej dobe bol opätovne vo vlastníctve pôvodnej vlastníčky pani I.. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.októbra 2022, sp. zn. 1VCdo/3/2022 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 59/2022, podľa ktorého z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, z ktorej si zmluvné strany vzájomne plnili (predávajúci prevzal aspoň časť kúpnej ceny a kupujúci bol zapísaný ako vlastník), vznikol synalagmatický záväzok zo zákona v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Rozhodujúce je vždy, čo bolo podľa zmluvy plnené a o čo sa teda každý z nich obohatil v čase, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo. Na synalagmatickom charaktere ich záväzkového vzťahu nič nemení ani skutočnosť, že predmet kúpy bol kupujúcim vrátený nie predávajúcemu, ale skutočnému vlastníkovi. Vrátením predmetu kúpy si kupujúci zároveň splnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo synalagmatického záväzku z predávajúcim. V danej veci nebolo medzi stranami sporné, že pôvodný žalobca zaplatil žalovanej kúpnu cenu za predmetnú nehnuteľnosť sumu 72.000 € a žalovaná na žalobcu previedla vlastnícke právo,

ktoré bolo vkladom zapísané do katastra nehnuteľnosti. V konaní taktiež nebolo sporné, že žalobca nemal prístup do bytu. Z toho dôvodu sa snažil aj odstúpiť od zmluvy. Vzhľadom na to, že kúpna zmluva medzi žalovanou a pani I. bola neplatná, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 30.júna, č. k. 16Co/165/2018-405 bolo určené, že vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je I. I.. Na základe uvedeného rozsudku bolo v katastri nehnuteľnosti zaznačené vlastnícke právo pani I.. V čase podania žaloby, dňa 24.09.2020, bolo vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti vrátené pôvodnej vlastníčke pani I.. Pôvodný žalobca mal teda splnenú povinnosť vrátenia svojho plnenia a nebolo možné, aby petit žaloby znel na vydanie plnenia žalobcom žalovanej a námietky žalovanej týkajúce sa synalagmatického záväzku sú nedôvodné.

11.1. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s námietkami žalovanej, že súd prvej inštancie založil stav právnej neistoty, nakoľko žalovaná nedisponuje bytom, a ani peniazmi, ktoré zaplatila pani I. za kúpu bytu. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.júna, č. k. 16Co/165/2018-405 nemohol obsahovať výrok rozsudku povinnosť synalagmatického vydania prijatých peňažných prostriedkov. Predmetom vyššie uvedeného konania bolo určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, išlo o určovaciu žalobu a nie o žalobu na plnenie. Žalovaná sa mohla brániť v konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia voči pani I., prípadne voči jej nástupcom. Uvedené konanie však nemá žiaden súvis s týmto konaním. Pôvodný žalobca žalovanej vyplatil kúpnu cenu hoci zmluva bola absolútne neplatná, vlastnícke právo bolo vrátené pôvodnej vlastníčke a preto má žalobca voči žalovanej nárok na vrátenie kúpnej ceny, ktorú jej vyplatil. Argumenty, že v inom nesúvisiacom konaní nebola tiež obsiahnutá synalagma, nemôže zbavovať žalovanú povinnosti vydať predmet bezdôvodného obohatenia.

12. Pokiaľ ide o námietku premlčania, tak na daný právny vzťah sa vzťahuje ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd teda môže na námietku premlčania v týchto prípadoch prihliadnuť iba za predpokladu, že by aj druhý subjekt vzťahu mohol premlčanie namietať. Uvedené ustanovenie sa uplatní len na tie vzájomné podmienené nároky, keď ich predmetom nie sú premlčateľné práva. Na strane jedného oprávneného subjektu musí nastať situácia, že premlčanie namietať môže a na strane druhého subjektu musí zároveň nastať situácia, že premlčanie objektívne namietať nemôže, keďže primárnym predmetom plnenia je nepremlčateľné právo. Typicky pôjde o situácie, keď v právnom vzťahu podľa § 457 Občianskeho zákonníka bude na jednej strane právo vlastnícke a na druhej strane právo na zaplatenie určitej peňažnej čiastky (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 1747-1748 s.). Ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka dopadá na prípady vzájomných (synalagmatických) záväzkov vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej či zrušenej zmluvy (§ 457 Občianskeho zákonníka), keď na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčí (napr. právo na peňažné plnenie) a na druhej strane nepremlčateľné právo (napr. vlastnícke právo). Odvolací súd poukazuje na záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého vlastnícke právo pôvodnej majiteľky bytu sa podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepremlčuje, žalovaná nemohla v zmysle § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka namietať premlčanie a z toho dôvodu nemohol premlčanie namietať ani žalobca. Žalobca nemá možnosť vzniesť námietku premlčania, preto je bezpredmetné právne posúdenie, či k premlčaniu práva skutočne došlo, a teda i to, či objektívna premlčacia doba márne uplynula (pozri bod 22. odôvodnenia rozhodnutia veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.októbra 2022, sp. zn. 1VCdo/3/2022 - R 59/2022). Odvolací súd má teda za to, že hoci k bezdôvodnému obohateniu prišlo ešte v roku 2014, nakoľko vlastnícke právo pani I. je nepremlčateľné, nemal žalobca možnosť vzniesť námietku premlčania, teda je nutné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a preto hoci žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd na ňu neprihliada. Odvolací sú má teda za to, že námietka premlčania žalovanej je bezpredmetná.

13. Pokiaľ ide o námietku, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ohľadom odstúpenie od zmluvy a nesprávne vyhodnotil začiatok plynutia premlčacej doby (pozri odsek 2.2.) odvolací súd poukazuje na to, že predpokladom (podmienkou) platnosti a účinnosti hmotnoprávneho úkonu odstúpenia od zmluvy (§ 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka) smerujúceho k právnemu dôsledku podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorým je zrušenie zmluvy, je, že zmluva, ku ktorej sa odstúpenie vzťahuje, nie je absolútne neplatnou; inak je odstúpenie od zmluvy neplatné pre rozpor so zákonom. Hodno pripomenúť, že už v minulosti judikatúra (porovnaj R 22/1976) v spojitosti s touto problematikou predsa poukázala, že odstúpiť možno iba od zmluvy, ktorá bola uzatvorená platne, a Najvyšší súd SR to opäť zopakoval, keď v uznesení z 30. 6. 2009, sp. zn. 4Cdo/111/2008, zdôraznil, že „v konaní o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy treba ako predbežnú otázku riešiť otázku jej platnosti, pretože odstúpiť možno len

od platnej zmluvy“ (pozri rozhodnutie NS SR z 29. 2. 2012, sp. zn. 1Cdo/48/2010). V danom prípade bola predmetná kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi sporovými stranami absolútne neplatná, teda od začiatku. Pôvodný žalobca teda nemal právo odstúpiť od zmluvy, nakoľko tá nevyvolávala žiadne právne účinky. Preto je nedôvodné, aby od uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v odstúpení od zmluvy, začala plynúť premlčacia lehota. Nepodstatnosť námietky premlčania odvolací súd vysvetlil v predchádzajúcom odseku.

14. Ďalšími námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní (okrem námietok v odseku 2.1. k tomu pozri odsek 16.) sa odvolací súd opätovne nezoberal keď v odvolaní len zotrvala na všetkých argumentoch ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto ale nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov a nie sú spôsobilé spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených. Z rovnakých dôvodov sa odvolací súd nezaoberal ani námietkami žalovanej uvedenými v replike (pozri odsek 4.) keďže sa v prevažnej miere jedná o totožné námietky ako v odvolaní a v prípade nových námietok na tieto odvolací súd nemá prečo prihliadať a to s poukazom na ustanovenie § 373 ods. 4 C.s.p. podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (výrok II.) v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 72.000,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací vzhľadom na ustanovenie § 217 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav čase jeho vyhlásenie a skutočnosť týkajúcu sa postúpenia pohľadávky (pozri odsek 6.) vypustil miesto plnenia, kde mala žalovanému pôvodnému žalobcovi plniť, keďže vo výroku označený bankový účet IBAN G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX patril pôvodnému žalobcovi BOKA International, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Povstalecká cesta 5735/67A, IČO: 36 044 431.

15.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania (výrok III.) o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 , § 262 ods. 1 C.s.p., vzhľadom na celkový úspech žalobcu v konaní.

16. Žalovaná odvolaním napadla celý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. aj výrok ktorým zamietol jej žalovanej na prerušenie konania do skončenia dedičského konania po nebohej I. I., narodenej dňa XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX (výrok I.) . Civilný sporový poriadok v § 357 písm. n/ pripúšťa odvolanie voči uzneseniu o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 C.s.p., teda iba proti pozitívnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým konanie prerušil, (podľa tam uvedených zákonných ustanovení). Ak súd rozhodne negatívne, teda konanie nepreruší, ako v tomto prípade, keď zamietol návrh na prerušenie konania, odvolanie prípustné nie je (pozri aj Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 4. decembra 2018, sp. zn. 1Obo/15/2018). Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovanej proti výroku rozsudku ktorým zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania (výrok I.) podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa bližšie nezoberal námietkami žalovanej týkajúcimi sa zamietnutia návrhu na prerušenie konania (pozri odsek 2.1.).

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a analogicky aj podľa § 256 ods. 1 C.s.p.. Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovania o trovách konania v prípade odmietnutia odvolania, ustanovenie o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania (§ 256 ods. 1 C.s.p.) upravuje situáciu najbližšiu odmietnutiu podania (odvolací súd vec meritórne neprejednal). Žalobcovi teda vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v časti, v ktorej bolo odvolanie žalovanej odmietnuté, nakoľko žalovaná podaním odvolania proti výroku, voči ktorému nebola oprávnená odvolať sa, procesne zavinila, že sa jej odvolanie muselo odmietnuť. Vo veci samej bol v odvolacom konaní plne úspešný znovu žalobca, preto mu voči žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).